

Jak voníš mi, můj milý?

Jak tátova brašna
v tu chvíli,
když se vracel z lesa domů.

Přijel s větrem na motorce,
přivezl své malé holce
vůni kůže, dřeva, stromů.

Tajně ji otvírám,
dychtivě vybírám
pár šišek,
kus chleba od svačiny.
Vysypu jehličí...

Tak voníš mi, můj milý.

Dnes v noci

jsem tě hledala.

Touha mi usnout nedala,

chtěla jsem zas

slyšet tvůj hlas.

V dur nebo moll,

radost či bol,

chraplavý džez,

divoký rokenrol,

ztemnělý jez,

šumění v dálce hor,

hladina rybníka,

do vody šplouchnutí...

Tak ležím bez hnutí.

Poslouchám.

Usínám...

sen zdá se.

Plavu v něm.

V tvém hlase.

Noční víla

Chtěla bych být
noční víla,
co přiletí
a jen se dívá, jak spíš
a netušíš,
že tu byla.
Obkreslit prstem
spící víčka,
to pevné čelo,
co noc hýčká.
Dotknout se úst,
slyšet tvůj dech.
K sobě mě pust'.
Ticho.
Jen vzdech...